

**REPUBLIKA SLOVENIJA
OKROŽNO SODISČE V KOPRU**

Kazenski oddelek
Ferrarska ulica 9, 6000 Koper

**ZAPIS ZVOČNEGA POSNETKA
GLAVNE OBRAVNAVE
z dne 14. januarja 2014
(nadaljevanje)**

Kazenska zadeva zoper:

**Obtoženega Braneta GORŠETA, obtoženo Barbaro GORŠE, obtoženega Vlada
PETKA in obtoženega Rudolfa TRČKA,**

zaradi kaznivega dejanja poslovne goljufije po II. odstavku in I. odstavku 228. člena
Kazenskega zakonika-1 in drugih,

po obtožbi Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije, opravilna številka KT-
S-7/2013 z dne 7. maja 2013.

Predsednik senata: Julijan GLAVINA

Zvočni posnetek glavne obravnave zapisuje: Ester COTIČ VOLK

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem se prične ob 9:37 uri.

DOKAZOVANJE

H govorniškem pultu pristopi priča **Nada ŠKERJANC MILOTIČ** in

IZPOVE:

Predsednik senata: (osebni podatki priče in pravni pouk zapisani v zapisniku o glavni obravnavi). Tožilstvo, obramba, sodnika porotnika, obtoženci imate kakšna vprašanja za pričo Nada Škerjanc Milotič?

Vprašanja priči Nadi Škerjanc Milotič postavlja zagovornik obtoženega Braneta Goršeta odvetnik Emil ZAKONJŠEK:

Odvetnik Emil Zakonjšek: Nazadnje ste povedala kako se ta poplačila izvršujejo potem, ko je že izdan sklep o razdelitvi. Če pride v tej fazi do spremembe upnika. Ali je sodišče obveščeno o tem? Ali je obveščen samo stečajni upravitelj? Komu konkretno nakazati, če po razdelitvi, po sprejemu sklepa pride do spremembe?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Jaz mislim, da zakon... Bom govorila o Zakonu o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji..., tisti po katerem smo delali ta stečajni postopek, da nima posebej določbe v zvezi s takim primerom koga je dolžan upnik obvestiti, novi upnik, ali pa stari upnik. Kot sem prej povedala je vseeno kdo obvesti. Najbolj primerno je, da obvesti sodišče. Da, da v spis. Vse kar da v spis sodišče potem pošlje stečajnemu upravitelju. Če se pa zgodi drugače in obvesti samo upravitelja, pa je upravitelj tisti, ki pošlje to kopijo v spis. Tako, da te stvari mislim, da ni določeno z zakonom komu pošlje. V njegovem interesu je, da pošlje tistemu, ki bo potem imel osnovo, da to upošteva. In to je tako sodišče, ki bo pogledalo, če so potem novi upniki. Če bo videlo take spremembe upnika. In pa seveda stečajni upravitelj, ki oblikuje tisti seznam koga bo poplačeval.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Preiskovalna sodnica mi tukaj enega vprašanja ni dovolila, pa bom drugače zastavil vprašanje. V tem razpisu javne dražbe, sklepu, in pa dokumentacije je bil kakšen podatek zamolčan? Kakšen pomemben podatek glede premoženja, pa tudi posebej glede te nepremičnine Bertoki 804?

Priča Nada Škerjanc Milotič: To sem odgovorila. Po mojem vedenju ni bil noben podatek zamolčan. V gradivu, ki je šlo ob oklicu in javne dražbe, ki je bilo sestavni del te javne dražbe so bili vsi podatki, ki jih je imelo tudi sodišče na razpolago. In to so vse lahko vpogledali v skladu z razpisom javne dražbe tudi potencialni kupci, interesenti.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Pogledajte. V tej dokumentaciji, kot priloga k cenitvi premoženja stečajnega dolžnika kot pravne osebe je bilo tudi potrdilo o namenski rabi zemljišča. Jaz ne vem katera je zdaj to opravilna številka v spisu. In tukaj so tudi....

Predsednik senata: Za kateri vložek? Številka?

Odvetnik Emil Zakonjšek: Potrdilo o namenski rabi. In to je pod točko 3. Tega potrdila so podatki o namenski rabi, ki se nanašajo na te parcele v okviru te nepremičnine Bertoki.

Predsednik senata: 804 k.o. Bertoki?

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ja. Ali se iz tega potrdila da razbrati, da bi bilo kaj narobe? Oziroma, da je to javno dobro? Da ni javno dobro? Ali karkoli iz tega potrdila o namenski rabi?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Na to, da je bilo v splošni rabi izhaja že iz zemljiške knjige. In sicer je zemljiška knjiga tista, ki največ pove o statusu nepremičnine in lastništvu nepremičnin. V katerem delu naj pa pogledam?

Odvetnik Emil Zakonjšek: V tem delu. To so te... Ali pa celotno potrdilo, je samo ena stran nazaj.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Tiste prve parcele iz vložka 804 so te, ki so v prvi alineji. Tukaj piše, da se nahaja znotraj ureditvenega območja za poselitev, na območju za promet in zveze. Vprašanje mi dajte še enkrat povedati. Kaj naj odgovorim?

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ali je to kaj spornega? Povezano, je javno dobro? Ni javno dobro?

Priča Nada Škerjanc Milotič: To ne pove kaj dosti na območju za promet in zveze. Ne vem. Recimo ta zapis se s tistim zapisom, ki je v zemljiški knjigi ne da primerjati. Tisti je dosti bolj navkljub temu, da ni napisano kdo je lastnik bolj jasen. Kaj je to splošna raba je dosti bolj jasno, kot pa to, da so na območju za promet in zveze. To ne pove ničesar, po moje.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Prej ste omenila, da si potencialni interesenti tudi včasih ogledajo nepremičnine. Ali je sodišče obveščeno o tem ali so si ogledali?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Jaz bom govorila kako je običajno. Ne bom govorila o tem primeru, ker o tem kako je bila konkretno situacija ne vem ničesar, če so si ogledali, in kakšne podatke so zahtevali od upravitelja. Ponavadi je v razpisu napisano, da ima možnost si ogledati. Ponavadi kadar se prodajajo nepremičnine, ali so stanovanja, ali so poslovni prostori se potem obrne na stečajnega upravitelja, in skupaj z njim dogovorijo termin, da si v naravi ogledajo kaj kupujejo.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Torej, če se prodaja tudi nepremičnina, ali pa so nepremičnine v okviru premoženja. Ali je običajno, da si interesenti le ogledajo kaj kupujejo?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Govorite zato, ker je bila tukaj prodaja pravne osebe?

Odvetnik Emil Zakonjšek: V okviru premoženja so bile tudi nepremičnine.

Višja državna tožilka: Oprostite. Jaz ugovarjam takemu vprašanju, ker kaj je običajno tukaj ni pomembno. Pomembno je kaj je bilo v tem primeru konkretnem, če je bilo, ali, če ni bilo. Kaj pa je običajno pa nima zveze s presojo.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Pomembno je zato, ker...

Predsednik senata: Če lahko to skoncentriramo na obravnavani primer, iz splošnega na konkretno.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Tudi običajev ni, ker je tako zelo malo prodaje pravne osebe. Vam ne bi znala nič povedati o tem.

Odvetnik Emil Zakonjšek: V času, ko ste bila zaslišana, še ni bilo tega očitka obtoženca. In sicer se mu očitajo tudi nepravilnosti v zvezi s prodajo ene terjatve, ki jo je predal Hidro

Koper in stečajni senat je odobril to terjatev. In sicer to je terjatev do družbe TONCITY PACIFIC, ki je bila prodana MARKETING GALEB d.o.o.. Ali se kaj spomnite o tem? Kaj lahko o tem poveste?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Jaz v bistvu se spomnim, da smo imeli neke terjatve, ki naj bi jih dobili od TONCITY-a. In to je vse kar se spomnim. Se ne spomnim. Tega je zdaj že, ne vem, mogoče osem, devet let. Ne vem.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ker obtožencu se tudi očita, da je zavedel senat pri tej prodaji, ko je predlagal to prodajo te terjatve.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Vprašanje?

Odvetnik Emil Zakonjšek: Se ne spomnite tega? Sploh ne?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ne, jaz se ne spomnim teh prodaj. In nič konkretnega. Nič se ne spomnim.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Če bi pogledala listine, recimo sklep o prodaji, pa prodajno pogodbo. Potem bi lahko kaj več povedala o tem?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ja, gotovo bi vedela povedati tisto kar piše v listinah.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Pol bi jaz prosil, če se lahko...

Priča Nada Škerjanc Milotič: (vskoči v besedo) Ker drugih okoliščin, ki so izven listin, ki sem rekla, da se ne spomnim, se bom težko spomnila tudi, ko bom videla.

Odvetnik Emil Zakonjšek: nadaljuje... priči predloži predlog (9:46:24 ropot stolov, nič slišno). Potem sklep..., odredba o prodaji. 6. decembra 2006 je bila izdana odredba za prodajo po ceni kot jo je predlagal stečajni upravitelj.

Predsednik senata: Priči se predoči listine od listne številke 872 do listne številke 894 spisa. Je kakšno vprašanje?

Odvetnik Emil Zakonjšek: Se kaj spomnite te prodaje, te terjatve?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ne. Tako kot sem prej povedala. To izpade lahko tudi čudno, da se ne spomnim. Samo to ni bil edini stečajni postopek, ki sem ga imela. Tudi v tem je bilo zelo dosti terjatev, dosti prodaj, dosti premoženja in dosti stvari za urediti. Za toliko let nazaj se posebej v zvezi s tem ničesar, razen to kar sem zdaj pregledala ne spomnim.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Dobro. Bo obtoženec še.

Priča Nada Škerjanc Milotič: So pa moji podpisi, ne.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Na prvi pogled, ko ste pregledala dokumentacijo se vam zdi kaj spornega glede tega?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ma, prvi pogled težko kot sodnica odgovarjam kaj je na prvi pogled vidim spornega. Na prvi pogled ne presojam..

Odvetnik Emil Zakonjšek: (vskoči v besedo) No, v zadevi ste le delala.

Priča Nada Škerjanc Milotič: nadaljuje...spornosti. Ponavadi jo malo bolj temeljito. Preden bi to odgovorila bi hotela kaj več vedeti. Na prvi pogled ne morem povedati. Ne vidim.

Vprašanja priči Nadi Škerjanc Milotič postavlja obtoženi Brane GORŠE:

Obtoženi Brane Gorše: Jaz bi se vrnil najprej na tisti del, ki se nanaša na podajo pravne osebe. Tam ste, v izpovedi ste povedala, da se je ugotovila (9:51:55 poleg mikrofona kašelj in ni slišna beseda obtožena) nepravilnosti prodaje Muleta. Pa vprašam: Ali se morda spomnite, da je bil ta Mulet kasneje vseeno prodan?

Predsednik senata: Mislim, da je že prej priča v svoji izpovedi povedala, da je bilo izvzeto iz stečajne mase, ker se je ugotovilo, da ni lastnik Hidro.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ja. Mislim, da je bilo temu tako.

Višja državna tožilka: Ne. Ne. Povedala, da ni bila prodaja na javni dražbi.

Predsednik senata: Ja.

Obtoženi Brane Gorše: Zdaj, če imamo stečajni spis tukaj bi prosil da predočite listino 2037 kjer je pogodba o prodaji Muleta z Občino Koper.

Predsednik senata: Ne. Nimamo tukaj stečajnega spisa trenutno.

Obtoženi Brane Gorše: Za to je bilo moje vprašanje, ker prodajo Muleta smo izvedli v okviru stečaja. Vendar ne na javni dražbi, ampak z direktno pogodbo. Tako kot smo prodali tri ceste Občini Koper. Ne na javni dražbi, ampak z direktno pogodbo Občini Koper.

Predsednik senata: Kaj se spomnite priča? Drži to?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ne, jaz se ne spomnim tega kako je potem končal Mulet. Spomnim se samo tistega kar je bilo..., kar je ostalo tako kot sporno, ko sem videla, da ne more iti taka..., rečmo tak objekt v..., javna dražba s prodajo. Naprej se pa ne spomnim.

Obtoženi Brane Gorše: Res je pa, da smo javno dražbo preklicali.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Preklic je bil.

Predsednik senata: Mulet ni predlog tega kazenskega postopka.

Obtoženi Brane Gorše: Seveda je govor o tem kaj spada v premoženje, in kaj ne. Potem bi vprašal vas, ker smo se navezovali na stečajni postopek od GRADIS-a. Se morda spomnite

kakšna vrsta prodaje se je v stečajnem postopku GRADIS-a izvršila? Ta GRADIS je imel v svoji lasti kamnolom.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ne, se ne spomnim.

Obtoženi Brane Gorše: Se ne spomnite. Ne veste, da je bila tudi prodaja pravne osebe?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Sem pozabila. Saj v bistvu nisem jaz tukaj zato, da se mi testira spomin, ne?

Obtoženi Brane Gorše: Ne. Ne. Ne. Seveda ne. Gre za to, ker pač zatrjujem, da so tudi druge prodaje pravnih oseb bile, ker je isto bilo javno dobro, oziroma neko premoženje, ki se izrablja. In, da je prodaja pravne osebe pač v okviru tega dopustna, ker se upravičenja prodajajo, ne pa lastnina na takem premoženju. Vračam se na ta postopek prodaje terjatve do TONCITY-a kjer je govora o prisilni poravnavi. Ko je potrjen sklep o prisilni poravnavi. Kaj se zgodi s terjatvami upnikov, z izvršilnimi naslovi upnikov katerih terjatve so v postopku prisilne poravnave ugotovljene?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Tako na splošno me sprašujete kako je z zakonom to urejeno?

Obtoženi Brane Gorše: Ja. Ali te terjatve, se pravi izvršilni naslovi izgubijo svojo moč v tem primeru, ko je postopek prisilne poravnave potrjen?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Sama potrjena prisilna poravnava kadar je pravnomočna je izvršilni naslov.

Obtoženi Brane Gorše: To ja. Stari izvršilni naslovi ali izgubijo svojo moč v tem primeru, ker pride do izdaje druge pravnomočne sodne odločbe?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ne vem. Bi rabila preštudirati ta vprašanja. Ne upam se tako odgovoriti. Samo svoje mnenje bi povedala. Ne vem.

Obtoženi Brane Gorše: Prosi bi, če lahko sklep o potrditvi prisilne poravnave pokažemo priči.

Priča Nada Škerjanc Milotič: A od GRADIS-a?

Obtoženi Brane Gorše: Ne. Od TONCITY-a.

Predsednik senata: Priči se predoči listina na listni številki 883 spisa.

Obtoženi Brane Gorše: Iz izreka sklepa je razvidno, da so terjatve razvrščene v več razredov, A, B, C, D. Zdaj, če lahko preberete pod razred D?

Priča Nada Škerjanc Milotič: V razred štiri so uvrščene terjatve upnikov, ki imajo svoje terjatve zavarovane kot ločitveno pravico, in katerih položaj se po potrditvi prisilne poravnave ne spremeni.

Obtoženi Brane Gorše: Ne spremeni. Zdaj bi vas pa prosil, če lahko še razred A, oziroma prvi razred pogledate? Če jim najdete notri terjatve Hidra Koper?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Prvi razred?

Obtoženi Brane Gorše: Ja. Na prvi strani.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ja, je.. (9:56:36 naprej nerazumljivo, ker ne govori v mikrofoni in ni slišno kaj pove)

Obtoženi Brane Gorše: Je. Ali to pomeni, da se za terjatev Hidra Koper, so se spremenili pogoji poplačila? Oziroma nanje učinkuje prisilna poravnava.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Jaz mislim, ja, ker je določena, da se poplačajo v roku petih let od pravnomočnosti sklepa.

Predsednik senata: To je bilo zavarovano s hipoteko. Se briše hipoteka v tem primeru?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ne. Če je bila hipoteka, torej, če je imel ločitveno pravico...

Predsednik senata: Pred tem, ja.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Če je imel ločitveno pravico..., prisilna poravnava na ločitveno... Vi ste vprašali ločilni naslovi. Na ločitveno pravico ne vpliva. To je ena določba zakona, ki je bila...

Obtoženi Brane Gorše: (vskoči v besedo) Ja. Vendar bi moral biti uvrščen v razred štiri. Bil je pa v razred ena na podlagi izvršilnega naslova, ki je izgubil moč po potrditvi prisilne poravnave.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Če je bila hipoteka, ja.

Obtoženi Brane Gorše: Isto izgubi, ne. Sej pa gremo s pravnimi vprašanji o katerih so na (9:57:45 nerazumljiva beseda) čisto jasna. To me še zanima. Zdaj grem pa na delitev stečajne mase. Ko je oddan osnutek glavne razdelitve s strani upravitelja, ko je oddan osnutek. Kdo lahko zoper osnutek podaja ugovore, oziroma navaja, da se ne strinja z vsebino osnutka?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Sigurno upniki.

Obtoženi Brane Gorše: Se morda spomnite, da v postopku Hidra bil vložen kakršenkoli ugovor zoper osnutek glavne razdelitve.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Se ne spominjam. Prej bi rekla, da ne. Se ne spominjam.

Vprašanja priči Nadi Škerjanc Milotič postavlja predsednik senata:

Predsednik senata: Pred prodajo pravne osebe, to je bilo februarja 2008, vam je povedal, da je bil sam v zemljiški knjigi, in, da je sam predlagal..., govorim za parcele v vložku 804 k.o. Bertoki, da je sam predlagal v zemljiški knjigi, da vpiše na teh parcelah..., prvotno je pisala družbena lastnina, da se to spremeni v lastninsko pravico Hidra Koper, in, da ga je zemljiška knjiga zavrnila.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Jaz mislim, da sem na to odgovorila takrat že, ko sem bila zaslišana pri preiskovalni sodnici. Jaz se ne spominjam tega določno. Tudi, sploh pa ne časovno v katerem obdobju naj bi o tem bila obveščena. Ampak tako kot sem povedala že v preiskavi, mislim, da sem povedala, in bom zdaj povedala še enkrat. Ta podatek tudi tako hudo pomemben takrat pri odločanju ni bil, ker meni kot pravnici je bilo jasno, da na podlagi takega zapisa v zemljiški knjigi se samo prepis na Hidro, brez, da bi se karkoli drugega raziskalo in ugotovilo v zvezi s splošno rabo, in pa s to družbeno lastnino ne bi dal naredit. Tako, da ta poskus ni bil nekaj zelo pravno relevanten.

Predsednik senata: Torej po pogodbi o prodaji pravne osebe je bila tudi ena klavzula. Torej se prodaja ta pravna oseba po klavzuli videno-kupljeno? Je bilo to tudi v javni dražbi določeno?

Priča Nada Škerjanc Milotič: V razpisu?

Predsednik senata: V razpisu.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Razpis mora v tistih glavnih točkah, vse kar je senat odločil vsebovati. Tako, da mislim, da razpis enako klavzulo mora imeti.

Predsednik senata: V zvezi s temi nepremičninami je bilo že..., torej govorim vložek 804 k.o. Bertoki. Torej, ko ste tudi v svoji izpovedi omenjala, da vam je Gorše..., od Goršeta ste slišala, da se že kupci dogovarjajo, tudi z Mestno občino Koper..., mislim, da je tudi Matoz omenjen, da ne bo nobenih problemov v zvezi s spremembo, torej družbene lastnine v lastninsko pravico Hidra Koper. Kaj je bilo to pred prodajo? Ali po prodaji? Če se spomnite bolj natančno.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ne, če sem rekla kupci, bi kazalo na to, da, ko je bilo že prodano. Ampak časovno kdaj jim je bilo to povedano zdaj ne morem umestiti. Vem pa za to informacijo, da naj bi to že urejali to ukinitvev statusa javnega dobra.

Predsednik senata: Vi ste videli cenitev te pravne osebe pred prodajo?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Seveda sem videla cenitev. Na podlagi cenitve je tudi stečajni senat sprejel sklep in določil ceno.

Predsednik senata: Torej prej ste povedali, da sodišče ne gre na teren. Torej ne ve kje so te parcele. Vam je povedal morda Gorše bolj podrobno kje se te parcele, govorim 804 k.o. Bertoki kje se nahajajo?

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ja. Ne vem, če mi je on povedal, ali, če sem sama videla glede na katastrsko občino, pa tudi iz cenitve, da je to na območju nekje Luke Koper. Če pa je znotraj ograja, ali blizu, ali je tam nekje, kjer naj bi se zidal tretji pomol. Tako mi je ostalo v spominu.

Predsednik senata: Če lahko pojasnite še enkrat. Kdo odloča to kaj spada v stečajno maso? In kaj ne spada? Je to stvar stečajnega upravitelja? Ali stečajnega sodišča? Tudi po zakonu, če lahko pojasnite.

Priča Nada Škerjanc Milotič: Ja. Saj mislim, da sem že takrat povedala. Stečajni upravitelj je tisti, ki lahko na podlagi poslovnih listin, na podlagi javnih evidenc, na podlagi vsega kar mu je dostopnih podatkov ugotovi kaj naj bi sodilo v stečajno maso. Stečajni senat, ali pa zdaj po novem stečajni sodnik o tem niti ne odloča kaj sodi. Niti ne more ugotoviti. Enostavno nima možnosti, ker dela iz pisarne. In, če je kakšna stvar, ki se po naključju ugotovi, ko se sodniki med seboj pogovarjajo, pa, da nekdo zaključuje nek stečaj, pa, da bo še nekaj iz tistega stečaja prišlo, ali karkoli v tvoj stečaj, je to bolj naključje. To ni noben ustaljen način dela. Torej stečajni sodnik ne more ugotavljati kaj sodi v stečajno maso, ampak dobi podatke od upravitelja.

Predsednik senata: Tožilstvo, obramba, sodnika porotnika, obtoženci imate še kakšna vprašanja za pričo Nado Škerjanc Milotič? Ugotovi se, da drugih vprašanj za pričo ni, zato se jo v soglasju s strankami odpusti.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnave se prekine ob 10:04 uri.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnave se prične ob 11:46 uri.

H govorniškem pultu pristopi priča **Gregor SIMONITI** in

IZPOVE:

Predsednik senata: (osebni podatki priče in pravni pouk zapisani v zapisniku o glavni obravnavi). Tožilstvo, obramba, sodnika porotnika, obtoženci imate kakšna vprašanja za pričo Gregorja Simonitija?

Vprašanja priči Gregorju Simonitiju postavlja zagovornik obtoženega Braneta Goršeta odvetnik Emil ZAKONJŠEK:

Odvetnik Emil Zakonjšek: Gospod Simoniti v tem zaslišanju pred preiskovalno sodnico ste bil in smo bili kar temeljiti, ne?

Priča Gregor Simoniti: Smo.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ja. Če povzamem, jasno je, da ste vedeli, da kupujete pravno osebo. Ali je nakup pravne osebe drugačen? Oziroma kako vi razumete nakup pravne osebe v primerjavi z nakupom neke nepremičnine, ne glede ali je v stečajnem postopku, ali privat?

Priča Gregor Simoniti: Nakup pravne osebe v stečajnem postopku pomeni, da se kupuje celotno premoženje stečajnega dolžnika, ki je že organizirano v neko pravno organizacijsko obliko. Zdaj bom pa to povedal še tako, da bodo mogoče še poslušalci razumeli. Če grem v pekarno kupim kruh. Vsakokrat, ko kupim kruh mi ga zavijejo v vrečko, ali pa v papir. Papir ali vrečka sta embalaža. Jaz grem v pekarno vedno in izključno po kruh. In tudi v tem primeru, ko kupim pravno osebo v stečajnem postopku sem kupil premoženje te pravne osebe. Pravna oseba kot taka je pa embalaža.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Razumem. Pač ostaniva pri tej vaši primerjavi. Če ste navzoč pri nakupu in veste kaj je pek dal v vrečko, in ste to videli. Imate celo možnost preizkusiti to. Potem pa ugotovite, da nima take kvalitete kot ste si jo zamislil. Kaj pol to pomeni?

Priča Gregor Simoniti: V takem primeru bi lahko seveda to reklamiral. Se strinjam. To ste me hoteli vprašati?

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ali bi lahko reklamiral, če bi peku podpisal, da kupujete to, in, da kupujete takšno kot je? In, da se odpovedujete vsem zahtevkom iz kvalitete tega vašega kruha?

Priča Gregor Simoniti: V tem konkretnem primeru je pa na žalost težava v tem, da kupuješ ne od peka, ampak, da kupuješ od vrečke. V tem je težava, ker kupuješ hrano...

Odvetnik Emil Zakonjšek: (vskoči v besedo) Čakajte. Vrečka sva rekla je pravna oseba?

Priča Gregor Simoniti: Je embalaža, ja. Ampak ti kupuješ na ta način pravno osebo v stečajnem postopku, da skleneš kupoprodajno pogodbo s stečajnim dolžnikom zastopanim po stečajnem upravitelju. Ti ne kupuješ od neke tretje osebe. Ampak kupuješ od tega, ki je predmet nakupa. V tem je težava.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Pustiva zdaj kruh, da ne bova zašla.

Priča Gregor Simoniti: Ja boljše, da pustiva. Greva raje nazaj.

Predsednik senata: Gremo na konkreten primer. Pustimo zdaj pekarno.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Od koga odkupujete, od stečajnega upravitelja, ali od stečajnega sodišča?

Priča Gregor Simoniti: Ne od enega, ne od drugega, ampak kupiš od stečajnega dolžnika. Kupiš stečajnega dolžnika zastopanega po stečajnem upravitelju. In stranki pogodbe sta kupec in stečajni dolžnik zastopan po stečajnem upravitelju.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Glejte, to me malo bega zdaj, ker v tem zaslišanju, ki smo ga poslušali stalno poudarjate, da ste vi se zanašal na to, da ni nič narobe, ker vendar sodišče prodaja to pravno osebo. In sodišče pa že ve kaj prodaja.

Priča Gregor Simoniti: Absolutno. Na tem še vedno vztrajam. Nič se ni spremenilo. V stečajnem postopku je edini procesni organ sodišče. Sodišče je tisto, ki odredi to prodajo. In sodišče tudi najprej ugotovi kaj spada v stečajno maso. Sodišče lahko obravnava samo to kar je v stečajni masi, in ničesar drugega.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Torej je sodišče ugotovilo kaj spada v stečajno maso? Katero je premoženje stečajnega dolžnika, ki ste ga vi kupil?

Priča Gregor Simoniti: Ja.

Odvetnik Emil Zakonjšek: In katero premoženje je bilo prodano vaši stranki?

Priča Gregor Simoniti: Tako je. In tudi sodišče je izdalo sklep o odreditvi prodaje. In potem, ko je moja stranka plačala kupnino, je sodišče izdalo sklep o izročitvi kupljene pravne osebe.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Če se vrnem na začetek. A ni vseeno razlika ali kupujete nepremično? Ali kupujete pravno osebo? Ali ni večji rizik, ko kupujete pravno osebo? Kaj je s tem premoženjem pravne osebe?

Priča Gregor Simoniti: Jaz ne vidim razlike.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ne vidite razlike?

Priča Gregor Simoniti: Ne, ne vidim razlike. Sodišče..

Odvetnik Emil Zakonjšek: (vskoči v besedo) Kako pa to...Oprostite. Če ne vidite razlike, da ste zdaj kar ste povedal že takrat, pojavlja vprašanje, ali sploh lastništva tiste druge nepremičnine kjer pa je bil stečajni dolžnik vpisan kot lastnik. Celó to je problematizirano. Celó, kakor sem jaz razumel je tožba zoper Hidro, da je to last države in ne Hidra. Torej, ali je to pravilno moje?

Priča Gregor Simoniti: To ste pravilno razumeli, ja.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Torej je bilo tudi to premoženje problematično, čeprav je bil vpisan Hidro v stečaju?

Priča Gregor Simoniti: Ja, se strinjam, ampak razvila se je sodna praksa, ki govori o tem, da dobroverni kupec, ki kupi pravne osebe v stečajnem postopku originarno pridobi lastninsko pravico na zemljiščih, ki so bila v stečajni masi in last stečajnega dolžnika. Torej po moji oceni bo Republika Slovenija to tožbo izgubila za te parcele za en milijon pa pol. In sicer zato, ker je imela čas, da izločuje svojo lastnino takrat, ko je to bil stečajni postopek. Pa tega ni storila.

Odvetnik Emil Zakonjšek: V kateri fazi pa je ta postopek?

Priča Gregor Simoniti: Ta postopek je še vedno v fazi pred Okrožnim sodiščem v Kopru. Se še ni razpisala glavna obravnava.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Kakšna pa je potem razlika med to sporno nepremično Bertoki 804?

Priča Gregor Simoniti: Razlika je v tem, da je ta 804 pa javno dobro, ki je pa javno dobro od leta 1961. In ni bilo nikoli v premoženjski sferi stečajnega dolžnika. Ta parcela za katero se pa vodi pravda pred Okrožnim sodiščem v Kopru, te parcele za milijon pa pol evrov so pa bile leta 1996 izvzete iz javnega dobra, in je postal Hidro Koper takrat, ko še je bila družbena lastnina se je vknjižil kot imetnik pravice uporabe na družbeni lastnini. In je zato Hidro Koper leta 1997 ex lege postal lastnik teh nepremičnin. Pri nepremičninah, ki so predmet tega postopka je šlo pa za javno dobro, kjer je pa leta 1997 postala lastnica tega javnega dobra ex lege Republika Slovenija. Leta 2010 je pa ugotovila Mestna občina Koper, da to ni last Republike Slovenije, ampak, da je njena, in je izdala ustrezno ugotovitveno odločbo.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Zdaj ste več informacij dal. Najprej ste rekli, da je od 1961 to javno dobro.

Priča Gregor Simoniti: Ja. 804 k.o. Bertoki je javno dobro od leta 1961.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Na osnovi česa to veste?

Priča Gregor Simoniti: Na osnovi historičnega izpiska iz zemljiške knjige za te parcele.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ali ste vi pridobil historičen izpisek iz zemljiške knjige preden ste stranki svetoval, da se to kupi? Da je vse čisto? In tako naprej?

Priča Gregor Simoniti: Ne. Jaz sem pridobil ta historični izpisek iz zemljiške knjige takrat, ko sem pridobil ostale listine od zemljiške knjige za te nepremičnine. Mislim, da je to bilo konec oktobra 2008.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Zakaj niste pred dražbo? Ena dražba je bila odpovedana. Torej, ne. Tako, da več časa ste imeli, če pred prvo dražbo, ko ste rekli ni bilo časa. Stranka je rekla kupi ne glede na to, da ste jo opozorili, da ne morete opraviti skrbnega pregleda. Zakaj niste enostavno listino historičnega dogodka kjer vam bi bilo vse jasno kot zdaj trdite, da gre za javno dobro?

Priča Gregor Simoniti: Nisem ga, zato, ker sem zaupal sodišču. In, ker mi stranka tudi tega ni naročila. Stranka se je zanesla na te parcele. Jaz tudi nisem šel teh parcel gledati v naravi. Stranka je točno vedela za kaj gre. In meni je to zadoščalo.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Čakajte. Tukaj ste imeli..., da to razčistimo. Da ste še kolega Globevnika angažiral, da ste hitro dobili ene podatke. Ali bi tudi historičen izpisek lahko hitro dobil, če bi se potrudil?

Priča Gregor Simoniti: Ne vem. Verjetno bi ga lahko. Ali pa tudi ne. Vsekakor jaz sem zahteval to kar se mi je zdelo problematično. To so bile pa plombe. Zato, ker pri prodaji pravne osebe se te plombe ne brišejo avtomatično, ampak se brišejo na zahtevo stečajnega upravitelja. V tem je težava.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Torej o tem ste tudi, kot imamo v spisu ta elektronska poročila izmenjevala glede plomb?

Priča Gregor Simoniti: Ja. In, če bi pa zahteval historični izpisek za to parcelo 804 k.o. Bertoki pa ne bi bil nič pametnejši iz njega, zato, ker ta odločba za izvzetje iz javnega dobra itak ni bila vknjižena. V historičnem izpisku piše natančno to kar je tudi zemljiška knjiga junija, oziroma maja 2007 sporočila stečajnemu upravitelju, ko je on poskušal lastništvo vknjižiti. Takrat mu je sporočila, da je tu vknjiženo javno dobro. In meni se je potem, ko sem ta historični izpisek dobil, seveda je to potrdilo. Javno dobro je vknjiženo. In celo se spomnim, da piše v tem historičnem izpisku, celo črke pišejo JD.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Torej, če bi imel ta historični izpisek, bi lahko stranki rekli tukaj je sicer vpisan Hidro, pravica uporabe, in upravljanja kakor je bilo...

Priča Gregor Simoniti: (vskoči v besedo) Ne. Narobe. Ni uporabe. V tem je ravno težava, da ni uporabe. Piše, da je družbena lastnina v splošni rabi in upravi. Uprava!

Odvetnik Emil Zakonjšek: To bi videl?

Priča Gregor Simoniti: To sem itak videl. Saj to sem videl.

Odvetnik Emil Zakonjšek: No, ampak iz historičnega bi poleg tega videl, da gre v bistvu za javno dobro, in bi.

Priča Gregor Simoniti: (vskoči v besedo) Ne ni res.

Odvetnik Emil Zakonjšek: nadaljuje... A dovolite, da povem kaj sklepam.

Priča Gregor Simoniti: Ja prosim.

Odvetnik Emil Zakonjšek: In bi lahko stranko opozoril, da za vpis je pa potrebno dobiti še odločbo občine od izvzetju iz javnega dobra. In, če bi stranka rekla me ne zanima, kljub temu kupili, kupu. Saj pravim, ta je malo hipotetično. Ampak vseeno kaj bi naredil?

Priča Gregor Simoniti: Gospod odvetnik. To so skrbi bile od stečajnega upravitelja. On je to prodajal, ne jaz. Jaz sem bil kupec.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Čakajte. Stečajni upravitelj ni imel nobenega premoženja, to, ne.

Priča Gregor Simoniti: Ja, on je tisti bil, ki...

Odvetnik Emil Zakonjšek: (vskoči v besedo) On zastopa sodišče. On je organ sodišča.

Priča Gregor Simoniti: Ja. Ja. On je prodajal. On je moral to zagotoviti, če je on to prodajal. On je v pogodbo zapisal, da ima ta pravna oseba posebno lastnost. Ta posebna lastnost so pa bile tam natančno specificirane parcele. On je moral zagotoviti, da to kar prodaja je bilo res v stečajni masi. To je bil njegov problem. To ni bil moj problem.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Vi ste kupoval to.

Priča Gregor Simoniti: Ja, seveda.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Saj ste dobil... Vam ...Niti cenitev niste zahtevali pred. Ali to ni malo nenavadno, preden ste se udeležil javne dražbe?

Priča Gregor Simoniti: Ne, ni nenavadno, zato, ker je bil kupec prepričan, da so te nepremičnine vredne še več kot je pisalo v cenitvi.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Pa tudi to, a ne, to cenitev, pa prilogi k cenitvi ste s kupcem pregledovali ob primopredaji.

Priča Gregor Simoniti: Ja.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Tukaj ste rekli: »Šli smo skozi listine.«

Priča Gregor Simoniti: Tako je.

Odvetnik Emil Zakonjšek: In niste bil ne vi, ne on pozoren, niti, da kaj, kakšen problem v zvezi s temi parcelami, z javnim dobro-m. In tako naprej. »*Kupec je vztrajal, da se kupi.*«

Priča Gregor Simoniti: Kupec je vztrajal, da se kupi. Cenitev sva dobila, kupec in jaz na primopredaji, ki je bila v jedilnici tega sodišča. In stečajni upravitelj je povedal, da bomo to cenitev potrebovali za to, da bo lahko notar predlagal vpis v poslovni in sodni register kapitala Hidra Koper v višini 4,1 milijona evrov. Na podlagi te cenitve je potem to notar Ferligoj tudi izposloval. In, če greste gledati v sodni register ima Hidro Koper 4,1 milijona evra kapitala vpisanega. Takrat, ko pa je bil prodajan kot stečajni dolžnik je bil pa ta kapital mnogo nižji.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Vas bom malo enako stvar drugače vprašal, ker se mi zdi zelo pomembno za oceno ravnanja, oziroma obtoženca, oziroma očitki obtožbe obtoženca. Če bi imel dovolj časa, in bi se klient strinjal s tem, da opravite skrben pregled kot ste rekel, da niste imel časa ga opraviti. Kaj bi vse naredil v tem primeru?

Priča Gregor Simoniti: Ja, verjetno bi takrat po tem šli tudi na zemljiško knjigo, pa bi pogledali zbirko listin. Pa bi pogledali vse listine, ki so not. Pa bi mogoče že takrat ugotovili, da je stečajni upravitelj bil junija 2007 opozorjen, da so te parcele 804 javno dobro, in, da ne spadajo v stečajno maso. To bi ugotovili.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ne vem. Ali je bil opozorjen, da ni javno dobro? Oziroma, da se ne more vpisati dokler ne predloži odločbe občine, da se to izključi iz javnega dobra? Kaj so vam na zemljiški knjigi rekli?

Priča Gregor Simoniti: Ne, saj ni pomembno kaj so mi rekli. Jaz sem to natančno povedal na zaslišanju. In je to tudi protokolirano. Pomembne so pa tudi listine. Pogledati je treba predlog zemljiškoknjžni, ki ga je vložil stečajni upravitelj. Tam je napisal, da bi naj na teh parcelah 804 k.o. Bertoki bila vknjižena družbena lastnina v uporabi Hidra Koper. Kar ni res. Bila je družbena lastnina v splošni rabi in upravi.

Odvetnik Emil Zakonjšek: No, ampak ali je bil zaradi zavrnjen vpis?

Priča Gregor Simoniti: Ja, zaradi tega je bilo zavrnjeno. In to piše...

Odvetnik Emil Zakonjšek: (vskoči v besedo) Saj ste videl tisti sklep?

Priča Gregor Simoniti: Ta sklep sem videl oktobra 2007. In zavrnjeno je bilo zaradi tega. In je tudi decidirano pisalo, da naj predloži odločbo o izvzetju iz javnega dobra.

Odvetnik Emil Zakonjšek: No, zaradi tega je bilo izvzeto, ker ni predložil...

Priča Gregor Simoniti: (vskoči v besedo) Ker ni bilo v stečajni masi.

Odvetnik Emil Zakonjšek: nadaljuje... odločbe o izključitvi iz javnega dobra.

Priča Gregor Simoniti: Tako je.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Pa veste zakaj? Ali je vam pol..., kasneje ste raziskoval zakaj je potem umaknil ta predlog stečajni upravitelj?

Priča Gregor Simoniti: Ne vem. Jaz si samo predstavljam, da, če bi počakal...

(vmes ko govori priča, govori tudi odvetnik Emil Zakonjšek, in ni razložno kaj pove, ker ga preglasi priča 12:01:45)

Priča Gregor Simoniti: nadaljuje...da postane pravnomočen, bi verjetno bil potem v historičnem izpisku viden poskus vknjižbe lastništva. Pa bi vsak, ki bi gledal historični izpisek vedel, da se mu ni posrečilo vknjižiti.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ja, samo vi ga niste gledal.

Priča Gregor Simoniti: Jaz sem imel navaden izpisek iz zemljiške knjige. Ampak tudi, če bi zahteval historičnega ne bi bilo nobene razlike, ker ni bilo pravnomočnosti zavrnitve vpisa.

Predsednik senata: In to ni bilo vpisano? Naj ne bi bil vpisan historični?

Priča Gregor Simoniti: Ne bi bilo vpisano v historično.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Glejte. V redu. Ta odločba, to je moj izvod, ki je malo počečkan. Ampak to je ta odločba Mestne občine Koper, ki je bila izdana 18. maja 2010.

Priča Gregor Simoniti: Ja.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Kaj ste v tem času vi, ali pa drugi pooblaščenec družbe naredili v zvezi v vpisom, ne vpisom, izključitev iz javnega dobra do te odločbe?

Priča Gregor Simoniti: To sem natančno povedal. In to je bilo prebrano, da je bil zastopnik Hidra Koper v teh zadevah odvetnik Rok Gerlovič iz Maribora. In morate to vse njega vprašati. On bo vedel vse te podrobnosti. Jaz vem to samo iz druge roke. Tako, da jaz nisem bil priča temu kar je odvetnik Gerlovič delal, in zato ne vem, če ima smisel, da o tem več povem kot to kar sem že rekel. Rekel sem pa, da je pisal na vse pristojne organe. Pa je zahteval izvzetje iz javnega dobra.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Začel postopek?

Priča Gregor Simoniti: Ne. Zato, ker so mu odgovorili na direktoratu za pomorstvo, da so te parcele pristaniška infrastruktura. In je najbrž... Morate njega vprašati.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ali gre za te parcele? Ali gre za tiste parcele, ki se zdaj problematizirajo, te za milijon pa pol?

Priča Gregor Simoniti: Ne. Gre za te 804.

Predsednik senata: To so 804 k. o. Bertoki.

Priča Gregor Simoniti: Tiste parcele takrat še nismo vedeli, da bodo problem postale, ne. Preden je Gerlovič tožbo vlagal ni bilo nobene tožbe še, niti od Republike Slovenije, niti od Luke Koper.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ne, zato vas sprašujem, ker nekje govorite o tem v zaslišanju, da niste kasneje zastopal stranko. Po drugi strani ste pa vi predlagal vpis lastninske pravice.

Priča Gregor Simoniti: Ja. Ampak to je vse treba historično lepo pogledati po časovni premici kako je potekalo. Sporna dražba je bila februarja 2008. Vpis v zemljiško knjigo sem zahteval julija ali avgusta 2008. Takrat še Gerlovič ni vedel nič o tej zadevi. Potem smo dobili zavrnitev vpisa v začetku oktobra 2008. Potem smo konec oktobra 2008 sem jaz osebno obiskal zemljiško knjigo. Sem pridobi vse te listine, ki so zdaj v spisu. In potem se je stvar nadaljevala. Potem sva poskušala s klientom Kovačevičem se dogovoriti z direktoratom za pomorstvo, da odkupijo te parcele. Ko je to propadlo je pa postalo jasno, da bo treba Republiko Slovenijo tožiti za odškodnino, če bo želel, hotel RB Nekretnine dobiti denar nazaj. In takrat sem rekel, tu pa jaz ne bom več zastopal zato, ker sem bil vpleten v zadevo. In takrat je klient potem pridobil drugega pooblaščenca. In kot omenjeno, to je Rok Gerlovič.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Te odločbe niste vi takrat v tistem času dobil. Ali veste za njo kaj je s to? Ali je bila vročena Hidru?

Priča Gregor Simoniti: Ta odločba je na nek način prišla v mojo pisarno. In je prišla po telefaksu. In možno je celo, da je prišla iz mestne uprave Mestne občine Koper, ker takrat vem, da je Hidro Koper prodal Mestni občini Koper eno od teh parcel (12:05:38)

Odvetnik Emil Zakonjšek: Od...?

Priča Gregor Simoniti: Ne od teh. Eno od parcel, ki so bile last Hidra Koper. Eno parcelo nekje drugje v Kopru, neko manjšo nepremičnino.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ste vi zastopal pol?

Priča Gregor Simoniti: Takrat v tem nakupu sem pa jaz zastopal Hidro Koper, ja.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Kdaj je bilo to? Katerega leta?

Priča Gregor Simoniti: To je moralo biti pred tem majem 2010.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ja.

Priča Gregor Simoniti: In je potem ta Urad za nepremičnine Občine Koper vedel, da sem jaz zastopal Hidro Koper. In mislim, da so mi poslali to odločbo, ki jo vi držite v rokah. Da so mi jo po telefaksu poslali. In jaz sem jo seveda poslal takoj kolegi Gerloviču. In, ker sva vedela, da so te parcele javno dobro iz leta 1961, sva vedela, da so bile od leta 1997 že last Republike Slovenije. In leta 2010 je pač občina ugotovila, da to ni grajeno javno dobro državnega pomena, ampak, da bi naj bilo grajeno javno dobro lokalnega, in je izdala to ugotovitveno odločbo. In Hidro Koper ni bil stranka tega postopka, zato, ker to niso bile njegove nepremičnine.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Pa mislite, da bi moral biti stranka?

Priča Gregor Simoniti: Ne.

Odvetnik Emil Zakonjšek: To je vaše mnenje?

Priča Gregor Simoniti: Ja, to je moje mnenje.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ali lahko priča pogleda, če je to mogoče številka pisarne vaše? Da je to ta, če je ista, ki je v spisu? Da primerjamo. To sem jaz čakal gor.

Predsednik senata: Vi ste to dal na predobravnanvem naroku v spis?

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ne vem. Po mojem je bilo že v spisu to. Iz te obsežne dokumentacije. Pa to je večkrat v spisu noter že.

Višja državna tožilka: Ja. Mislim, da je ta prvi izvod tam kjer je ovadba Korupcijske komisije, je priloženo. Že takoj na začetku.

Priča Gregor Simoniti: Verjetno je to številka moje pisarne. Jaz jo ne vem na pamet. Imam jo pa na vizitki napisano. Bom jaz prebral številko pisarne, vi bosta pa ugotovili, če je moja.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ne, to je številka od katere je bilo poslano očitno.

Priča Gregor Simoniti: A tega pa ne vem.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Dajte pogledat no.

Predsednik senata: Priča, pristopite h sodniškemu pultu. Je to vam bilo poslano, očitno po elektronski pošti?

Priča Gregor Simoniti: Ne. To je bilo verjetno po faksu. Jaz imam občutek, da so to poslali na mojo pisarno. Moja pisarna pa ima 0143370098. Ampak to je pa številka od pošiljatelja. To je verjetno številka od Mestne občine Koper. To lahko pogledate v (12:08:14 naprej ni slišno kaj pove, ker ne govori v mikrofon). Jaz mislim, da so oni to meni poslali.

Predsednik senata: Ugotovi se, da je priča pogledala v odločbo od listne številke 1966 do listne številke 1968 spisa.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Hvala. Zaenkrat nimam več vprašanj. Obtoženec ima še.

Vprašanje priči Gregorju Simonitiju postavi obtoženi Brane GORŠE:

Obtoženi Brani Gorše: To me zanima. V izpovedi ste povedal, da ste sam pridobival zemljiškoknjižne izpiske za nepremičnine, ki so bile tam zajete. Zanima me ali ste pridobival tudi potrdila o namenski rabi za te parcele?

Priča Gregor Simoniti: Ne, nismo.

Obtoženi Brani Gorše: To me zanima. Ko ste pač pregledoval te zadeve. Ali ste kdaj ravnal v skladu z 213. členom Zakona o graditvi objektov kjer je jasno opredeljeno kaj je javno dobro. kaj ni? In, da tudi javno dobro je lahko v zasebni lasti?

Priča Gregor Simoniti: Tega členu pa ne poznam na pamet. Ne vem kaj piše v njem.

Obtoženi Brani Gorše: Potem bi pa samo še eno pripombo dal, ko priča govori o tem, da je šlo za pristaniško infrastrukturo. In, da naj bi bilo to potem ex lege last države. Če bi ta trditev držala, potem Mestna občina Koper ne bi mogla nikoli izdati te odločbe s katero je odločila, da je ona lastnica, ker bi potem to bilo vedno v lasti države. In nikoli ne more biti v lasti lokalne skupnosti. To je pripomba, in pač potrjuje to kar jaz vseskozi govorim, da parcele v vložni številki 804 niso bile nikoli grajene v javno dobro. Da po naravi izhajajo katere vrste parcel so, in da seveda je Hidro na podlagi Zakona o graditvi objektov in Zakona o lastninjenju nepremičnin postal lastnik teh parcel.

Priča Gregor Simoniti: Jaz imam drugačno pravno nadziranje.

Predsednik senata: Kar povejte.

Priča Gregor Simoniti: Moje pravno nadziranje je pač, da je to bilo javno dobro. In, da je ravno po tem Zakonu o graditvi objektov, z dnem uveljavitve zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini v letu 1997 na tem javnem dobru ex lege postala lastnica Republika Slovenija. In Zakon o graditvi objektov ima pa še nek dodatni odstavek v tem relevantnem členu kjer pa piše, da pa mora lokalna skupnost kadar pa misli, da je ona lastnica, pa izdati ugotovitveno odločbo. Po domače povedano Republiki Sloveniji ni bilo treba izdati ugotovitevne odločbe, medtem, ko mestna občina jo je pa morala. In zdaj kako se bosta pa Republika Slovenija in Mestna občina Koper med sabo sporazumeli, čigavo je, to pa ne vem. To pa ni problem tega postopka.

Obtoženi Brani Gorše: Jaz dam samo še pripombo na to izjavo. Člen 212 je popolnoma jasn. Tako država, kot lokalna skupnost imata enak postopek ugotavljanja. Torej tudi država mora izdati odločbo.

Priča Gregor Simoniti: Ja. Ampak odločba ugotovitvena ni konstitutivno. Ta odločba je v bistvu potrebna za to, da se ugotovi čigavo je.

Predsednik senata: Vam obema je znan 32. člen Pomorskega zakonika?

Obtoženi Brane Gorše: Ne.

Priča Gregor Simoniti: 5. odstavek, ki določa, da pristaniška infrastruktura ne more biti predmet stečajne mase. To je za mene bila še dodatna garancija, da kupujem nekaj kar je lahko v stečajni masi.

Obtoženi Brani Gorše: To, se strinjam s tem, da po vpisu a ne..., za to pa ravno iz potrdila o namenski rabi je jasno razvidno, da niti ena parcela ni pristaniške infrastrukture. To je pa... Ravno za to pa se potrdilo o namenski rabi pridobiva. In v tem potrdilu o namenski rabi so..., spodaj je prav točka napisana – omejitve rabe, kjer je črtica, kar pomeni, da nobene omejitve porabe ni. Kar pomeni, da nobenih omejitev nejavnega dobra, ne kakršnegakoli grajenega javnega dobra, ne nič drugega ne obstoji.

Vprašani priči Gregorju Simonitiju ponovno postavi zagovornik obtoženega Braneta Goršeta odvetnik Emil ZAKONJŠEK:

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ali lahko, ker pač razčiščujemo to, pa je kolega strokovno usposobljen odgovoriti. To je to, o čemer je govoril obtoženec zdaj, ne. Tukaj ni. To se te parcele. To je potrdilo namenski rabi.

Priča Gregor Simoniti: Ja. To je verjetno, to ja.

Odvetnik Emil Zakonjšek: A je kaj po vaše razvidno, da gre za pristaniško infrastrukturo? Da so kakšne omejitve?

Priča Gregor Simoniti: Jaz iz te listine tega ne vidim.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Hvala lepa.

Priča Gregor Simoniti: Ampak v tem postopku ni važno kaj piše v tem potrdilu o namenski rabi. Važno je, da piše v historičnem izpisku, da je to družbena lastnina v splošni rabi in upravi Hidra Koper p.o.. To je važno. Ker to pomeni, da je bilo javno dobro leta 2007. Zato je zemljiška knjiga rekla stečajnemu upravitelju, da mu zavrača vpis. In iz historičnega izpiska je pa razvidno, da je javno dobro pisano od leta 1961. Sicer piše v tem historičnem izpisku, da je to knjiženo na podlagi poizvedovalnega zapisnika. In jaz sem se pozanimal kaj to pomeni. In to pač pomeni, da je leta 1961 šel zemljiškoknjižni sodnik s svojimi sodelavci, pa z geometri na teren, in, da so hodili nekje v bližini te katastrske občine Bertoki, in so pač v naravi gledali čigavo je kaj. In so konstatirali, ali je to lahko še zasebna lastnina, ali je to družbena lastnina, ali je ta vrsta družbene lastnine, ali druga. In so pol na podlagi tega poizvedovanja na terenu napisali zapisnik. In to je potem zemljiška knjiga vknjižila. Torej leta 1961 so ugotovili, da so te parcele javno dobro, družbena lastnina v splošni rabi in upravi. Napisali so takrat Vodne skupnosti Primorske, ker takrat je bila to pravna prednica Hidra Koper. Hidro Koper se je šele kasneje začel imenovati Hidro Koper.

Predsednik senata: Torej pri prodaji pravne osebe ali vam je bilo s strani stečajne sodnice, ali stečajnega upravitelja, torej glede na to, da so bile del prodaje tega premoženja tudi parcele k.o. Bertoki, na katerih je pisala družbena lastnina? Torej danes pred vami je bila zaslišana stečajna sodnica, ki je nekako štela, da gre za tvegano premoženje. Ali ste vi bili opozorjeni, da z nakupom teh parcel morda pa se ne boste mogli vpisati v zemljiško knjigo? Da, to gre za tvegano premoženje, in ste z nakupom tudi to tveganje s kupoprodajno pogodbo prevzeli?

Priča Gregor Simoniti: Ne. To bi moralo sicer pisati tudi v tej kupoprodajni pogodbi. Za mene je stečajni upravitelj s tem, ko je poslal osnutek pogodbe določil kaj je predmet pogodbe. In je napisal, da spadajo v premoženje tudi te parcele. In to je decidirano napisano. Če bi to bilo tvegano premoženje, ne bi mogla biti cena 2,5 milijona evrov.

Predsednik senata: To je še nadaljnje vprašanje. Ste me prehitel. Bi bila, če bi bilo to tvegano premoženje zmanjšana kupnina za te parcele?

Priča Gregor Simoniti: Ja. To bi bilo logično. Ali pa bi moralo v kupoprodajni pogodbi pisati, da to ni last. Ampak bi moral biti en poseben člen, pa bi pisalo to je...

Predsednik senata: Da se poleg ostalih parcel še to prodaja zraven, ampak z vašo vednostjo, in to pač vi kot riziko prevzamete?

Priča Gregor Simoniti: Ja. To ni pisalo nikjer.

Predsednik senata: Tudi niste bili opozorjeni, na tisto moje prvo vprašanje?

Priča Gregor Simoniti: Ne. Nihče ni rekel, da se prodaja kakšno tvegano premoženje.

Predsednik senata: Vi niste kupili pod tem pogojem?

Priča Gregor Simoniti: Ne.

K besedi se priglasijo obtoženi Brane GORŠE in pripomni :

Obtoženi Brani Gorše: Jaz bi samo pripombo dal. Priča je prej v izjavi povedala, da so te nepremičnine po mnenju njegove stranke bile bistveno več vredne kot so bile ocenjene. To je prva stvar. Druga stvar pa. Kot prodajalec, kot stečajni upravitelj nisem dolžan opozarjati stranke na karkoli. Kupec je tisti, ki povpraša in pregleda. Iz podatkov je jasno razvidno, da kupec v tem primeru ni vprašal nič. Ni pridobil cenitve. Ničesar. Prišel je na javno dražbo in kupil.

Vprašanja priči Gregorju Simonitiju ponovno postavlja zagovornik obtoženega Braneta Goršeta odvetnik Emil ZAKONJŠEK:

Odvetnik Emil Zakonjšek: A sem vas prej prav razumel na koncu, ko ste razlagal, da ste se podučil kasneje kako je s to pristaniško infrastrukturo? Da je že iz tega, ko je pisalo..., ni pisalo kot je običajno pisalo – družbena lastnina v uporabi tega pa tega, ampak ker je pisalo – družbena lastnina v splošni rabi in upravi. Iz tega se je dalo že sklepati, da gre za javno dobro.

Priča Gregor Simoniti: Točno.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Iz tega dejstva?

Priča Gregor Simoniti: Točno. To smo se učili pri profesorju Sajovicu.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Samo to ni samo v historičnem izpisu. To je v navadnem ...

Priča Gregor Simoniti: (vskoči v besedo) To piše v navadnem. Tudi v vsakem.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Zakaj pa niste bil pol pozoren?

Priča Gregor Simoniti: Saj sem ga vprašal kaj to pomeni. Seveda sem ga vprašal. Ravno zaradi tega sem bil pozoren. Saj je ravno pri teh parcelah pisalo, da so vredne 2,5 milijonov.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ja.

Priča Gregor Simoniti: Ja.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ampak takrat niste vedel tega, da je to neka pristaniška infrastruktura?

Priča Gregor Simoniti: Ne.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Da je za to tak zapis, ker si je nek sodnik to ogledal, in pol pisal, in pol so tole napisali noter. Takrat tega niste vedel? Ali ste vedel?

Priča Gregor Simoniti: Ne. Jaz sem takrat vedel da je to javno dobro. Ampak ali je to bilo grajeno javno dobro, ali je bilo naravno javno dobro, ali ne vem kaj, tega pa nisem vedel. Ampak saj to so bile v naravi parcele ob raznih vodotokih. In so bili nasipi. In priobalna zemljišča. In ne vem kaj še vse. To sem kasneje izvedel.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Jaz pa ne razumem pa ta... Takrat, ko ste zastopal kupca ste vedel, da je to javno dobro?

Priča Gregor Simoniti: Ja. Seveda. Da je vknjiženo kot javno dobro bilo v času družbene lastnine. Če bi bilo javno dobro leta 2007 bi moralo pisati, da je last Republike Slovenije. Ne bi bilo nobenega problema. To je bilo pač toliko let, 11 let po zaključku lastninjena družbene lastnine. V tem je vsa težava. Če bi pisalo javno dobro leta 2008, ko je bila dražba ne bi bilo sploh Hidra Koper omenjenega v teh zemljiškoknjžnih izpiskih. Bi bila Republika Slovenija.

Odvetnik Emil Zakonjšek: In ste gospodu Kovačiču povedal, da je to ..., da iz zemljiške knjige izhaja, da je javno dobro?

Priča Gregor Simoniti: Jaz nisem rekel, da je .. Jaz sem rekel, da je v času družbene lastnine bilo to javno dobro. Ampak, da, če je pa zdaj v stečajni masi, pa očitno ni več javno dobro, ker drugače ne more biti v stečajni masi. V stečajno maso ne pride nekaj kar je javno dobro. To je težava. Jaz sem bil 100 % , da ni javno dobro, ker je bilo v stečajni masi.

Odvetnik Emil Zakonjšek: In to naj bi razčiščevali z obtožencem?

Priča Gregor Simoniti: Jaz sem ga vprašal kaj to pomeni. On je meni odgovoril, da je to zagotovo v stečajni masi, ker je sodišče odredilo prodajo. In, da je pravnomočni sklep o odreditvi prodaje. In, da tam je to ugotovljeno. In, če boste šli gledati v tisto cenitev, ki je bila sestavni del izreka sodnega sklepa o odreditvi prodaje, boste tam kot premoženje noter Hidra Koper tudi te parcele našli. Če bi to bilo tvegano premoženje, bi tudi v tej cenitvi moralo pisati, da to ni vredno 2,5 milijona evrov. Bi moralo pisati manj, najbrž ne.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Sigurno.

Priča Gregor Simoniti: Ja no, poglejte.

K besedi se priglasi obtoženi Brane GORŠE in pripomni in poda vprašanja priči Gregorju Simonitiju :

Obtoženi Brani Gorše: Imam samo še eno pripombo. In sicer to, da vsa najina komunikacija je bila v elektronski..

Predsednik senata: Obtoženi Gorše. Ne, samo zaradi zapisa, ker snemamo. Kar izvolite.

Obtoženi Brani Gorše: Da vsa najina komunikacija je bila v elektronski obliki. In vsa vsebina najine komunikacije izhaja iz elektronskih dopisov.

Priča Gregor Simoniti: Ne. To pa ni res. Midva sva se pogovarjala tudi po telefonu.

Obtoženi Brani Gorše: Prvi razgovor je bil telefonski. Ostalo sva komunicirala elektronsko.

Priča Gregor Simoniti: Jaz vztrajam pri tem kar sem povedal, in kar je zapisano. In tudi kasneje sem klical po telefonu. In sva se tudi po telefonu pogovarjala.

Obtoženi Brani Gorše: Kam ste pa klical?

Priča Gregor Simoniti: V vašo pisarno. In je vaša tajnica vedno natančno vedela kje ste.

Obtoženi Brani Gorše: Kje sem?

Priča Gregor Simoniti: Ja, vedno mi je povedala kje ste, in ...

(12:21:28 iz ozadja se sliši glas neznane osebe, ki ne govori v mikrofon in tak zapis kaj pove ni mogoč, ker ni razločno slišen)

Priča Gregor Simoniti: Pol sem klical kasneje zaradi tega.

Predsednik senata: Tožilstvo, obramba, sodnika porotnika, obtoženci imate še kakšna vprašanja za pričo Gregorja Simonitija? Ugotovi se, da drugih vprašanj za pričo ni, zato se jo v soglasju s strankami odpusti.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnave se prekine ob 12:21 uri.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnave se prične ob 12:44 uri.

H govorniškem pultu pristopi priča Andreja TONI in

I Z P O V E:

Predsednik senata: (osebni podatki priče in pravni pouk zapisani v zapisniku o glavni obravnavi). Tožilstvo, obramba, sodnika porotnika, obtoženci imate kakšna vprašanja za pričo Andrejo Toni?

Vprašanja priči Andreji Toni postavlja zagovornik obtoženega Rudolfa Trčka, odvetnik Jurij KLEŠNIK:

Odvetnik Jurij Klešnik: Najprej vas bi vprašal na splošno. Kako poteka postopek podpisa pooblaščenca z razpolaganjem s sredstvi na transakcijskem računu vaših komitentov?

Priča Andreja Toni: Pri nas je navada, da za vsako spremembo zakonitega zastopnika, ali pa pooblaščenca mora priti v banko. Izpolniti podpisni karton. Se podpisati. Pregledamo dokumente osebne, in potem podpišemo, ter zavedemo noter. Tako kot je v AJPES-u. Če je sprememba zakonitega zastopnika, mora ta zakoniti zastopnik priti v banko, spremembo narediti. Lahko pa pooblasti nekoga, da razpolaga prosto s sredstvi na transakcijskem računu.

Odvetnik Jurij Klešnik: Zdaj bi vprašal pa konkretno. Glede na to pooblastilo, ki se v spisu nahaja. Zdaj ne vem katera je listna številka. Mislím, da je listna številka 291.

Predsednik senata: Ja. Priča prosim, če stopite h sodniškemu pultu. Priči se predoči listino na listni številki 291 spisa. Za pooblaščenca se izda obrazec ne?

Priča Andreja Toni: Ja. To je bil prejšnji lastnik, ne. Zakoniti zastopnik je pa novi, ne.

Predsednik senata: FINESTO d.o.o..

Priča Andreja Toni: Tako ja.

Predsednik senata: To so osebni podatki?

Priča Andreja Toni: Ja.

Predsednik senata: In podpis?

Priča Andreja Toni: Podpis ja.

Predsednik senata: Kaj to ta isti podpis? Torej to je ta pooblaščenec, torej zakoniti zastopnik naj bi torej pooblastila pooblaščenca?

Priča Andreja Toni: Ja.

Predsednik senata: In to je ta oseba?

Priča Andreja Toni: Ja.

Predsednik senata: Torej ta oseba mora priti k vam na banko?

Priča Andreja Toni: Sam on je že prej bil lastnik te firme. Potem je ...

Predsednik senata: Prepoznate vaš podpis?

Priča Andreja Toni: Ja.

Predsednik senata: In to je vaša sodelavka?

Priča Andreja Toni: To je bila moja nadrejena.

Predsednik senata: Torej vi ste potrdila istovetnost? Ugotovila in preverila ste tega pooblaščenega zastopnika?

Priča Andreja Toni: Ja. Tako.

Predsednik senata: Torej je ta oseba prišla? Torej ste vi videli..

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) Ja, oba sta bila.

Predsednik senata: Morata priti k vam osebno?

Priča Andreja Toni: Ja, morata biti pred mano, ja.

Predsednik senata: In se izkaže tudi v tem primeru s potnim listom...?

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) Z osebnim dokumentom, ja.

Predsednik senata: Torej v tem primeru potni list, ta številka kot je napisana na tej listini?

Priča Andreja Toni: Ja.

Odvetnik Jurij Klešnik: Kje pa je to potekalo? Ali pa na kakšen način je potekal ta...

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ali se bo slišalo to?

Predsednik senata: Če lahko še enkrat gospa, ker snemamo, in ste prišla k meni, in v primeru, da ne bi bilo posneto, če še enkrat ponovite to kar ste tukaj povedala, ko ste vpogledala listino na listovni številki 291 spisa.

Priča Andreja Toni: Ja. Novi zakoniti zastopnik te firme je prišel v banko, in je izpolnil podpisni karton. In se podpisal. In pooblastil tega prejšnjega lastnika, da je on pač... Ne kot zakoniti zastopnik, ampak kot pooblaščenec.

Predsednik senata: Torej novi zakoniti zastopnik v tem primeru je bil Miloš Budisavljevič?

Priča Andreja Toni: Ja, Budisavljevič.

Predsednik senata: In je tudi izpolnil obrazec na listni številki 290 spisa. In hkrati je potem tudi on pooblastil svojega pooblaščenca. To je kot izhaja iz listine številke 291 Rudolfa Trčka.

Priča Andreja Toni: Ja. Mi imamo tako, eno govorilnico, eno tako majhno sobo v kateri potem stranke izpolnijo te stvari. Potem pa...

Odvetnik Jurij Klešnik: (vskoči v besedo) Ali se vi konkretno tega dogodka, tega dne 3. decembra 2008 spomnite?

Priča Andreja Toni: Ja, sigurno je ta stranka bila pri nas, ker mi nobene stvari ne naredimo brez, da, če stranka še ni bila v banki, mora priti. Če je pa znana stranka, da jo že poznamo,

pa, da je poslovni skrbnik..., itak pozna, potem pa..., potem on pač jamči za to, da je stranko že videl. Čim je pa nova stranka, da še nikoli ni bila v banki, mora priti. Lahko se identificira tudi nekje na enem šalterju, pa, da se potem oni podpišejo. Ampak ta konkretno so bili pri nas.

Odvetnik Jurij Klešnik: Ali mogoče veste kdo naj bi vas poklical, pa prišel?

Priča Andreja Toni: V bistvu poslovni skrbnik, ker jaz sem račune samo odpirala. Pa sem predala. Potem je poslovni skrbnik skrbel za to firmo vse v zvezi z garancijami, krediti. In tako naprej. Je pa bila druga oseba. In ona je potem meni pač povedala, da bo stranka prišla na novo spremeniti. Eno spremembo..., ne, smo .., mi to naredimo v našem oddelku. Tako je bilo.

Odvetnik Jurij Klešnik: Se pravi, če vas prav razumem je podpis na listni številki 291 v desnem kvadratu podpis od Rudolfa Trčka?

Priča Andreja Toni: Ja.

Odvetnik Jurij Klešnik: Zdaj bi pa pričo vprašal, oziroma predočil rezultate izvedeniškega mnenja, ki smo ga dali v spis. Pa bi prosil potem za komentar.

Predsednik senata: To je zdaj stvar presoje sodišča, ne priče.

Odvetnik Jurij Klešnik: Komentar njen bi prosil.

Predsednik senata: Ona ni kvalificirana, da bo ugotavljala rezultate izsledkov izvedeniških mnenj.

Odvetnik Jurij Klešnik: Ne. Ne. Ja, to je listina v spisu. To bo dovolj.

Predsednik senata: To bo sodišče o tem odločalo. Priča pove kar je videla, kar je zaznala, kar ve. Presoja dokazov je stvar sodišča. Priča je lepo povedala, podpis je od Rudolfa Trčka. To je zagotovila. Danes je pričala pod zaprisego.

Odvetnik Jurij Klešnik: Ja, samo to izvedeniško mnenje reče drugače, zato bi....

Predsednik senata: To bo sodišče presojalo.

Odvetnik Jurij Klešnik: Ne. Prosim, da ...

Predsednik senata: Ni zaradi tega priča poklicana sem, da o tem razpravljamo. Ne bom dovolil odgovora na to vprašanje.

Odvetnik Jurij Klešnik: V redu. Potem jih nimam več.

Predsednik senata: Poglejte. Tukaj bi vam še nekaj predočil. Sodišče je tudi pridobilo od vaše banke, A Banke na podlagi sodne odredbe, torej med drugim tudi nekaj nalogov. Prosim, če stopite h sodniškemu pultu. Če lahko nam poveste kdo je izpolnil te naloge? Oziroma dal ukaz, da se...? Torej zdaj smo ugotovili, da to je bil pooblaščenec Rudolf Trček na tem transakcijskem računu družbe FINESTO d.o.o.. Na podlagi tega obrazca. Zdaj pa

tukaj, če pogledate v te naloge. Torej, tukaj je bil neki promet na tem računu. Kdo je dal nalog za izvršitev teh...

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) To pa sami delajo naloge, ker čim je promet preko elektronske banke.

Predsednik senata: To so nalogi preko elektronske banke?

Priča Andreja Toni: Ja. Oni dajo v čakalnico tisto tabelo. Ne vem, verjetno odobri direktor. Ali pa ne vem... (ne dokonča stavka)

Predsednik senata: Kdo pa lahko te naloge izpolnjuje glede na pooblastila?

Priča Andreja Toni: Ne vem kdo. Tisti, ki vodi. Ali imajo računovodjo, ali ne.

Predsednik senata: Je torej zakoniti zastopnik, je pooblaščenec, ali kdorkoli?

Priča Andreja Toni: Na koncu ga mora potrditi zakoniti zastopnik, tisti, ki je pooblaščen za..., ga odpremi (12:52:09 govorita hkrati in ni razločno kdo kaj pove)

Predsednik senata: Torej zakoniti zastopnik? Ali pooblaščenec?

Priča Andreja Toni: Ali pa pooblaščenec, ja.

Predsednik senata: Tukaj vidite kaj? Tukaj lahko vidite iz teh nalogov kdo je to kaj pripravljaj, delal?

Priča Andreja Toni: Ja, Rudolf Trček je pripravil, ne.

Predsednik senata: To je, tukaj spodaj?

Priča Andreja Toni: Tudi ja.

Predsednik senata: Torej vseh pet nalogov je pripravil Rudolf Trček, ne. Zdaj pa še to. To so pa izpiski. To poznate, take izpiske?

Priča Andreja Toni: Aha.

Predsednik senata: Tako, da se potrjuje, da je bil opravljen ta promet za teh pet zneskov?

Priča Andreja Toni: Ja, ti izpiski, ki mesečno..., pošiljajo.

Predsednik senata: To je verjetno žig FINESTO d.o.o., da so oni prejeli ta izpisek verjetno, ker to je bilo pri njih zaseženo?

Priča Andreja Toni: Z roke izpis dajo...

Predsednik senata: Ja. Banka da izpis, oni pa...

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) Ne. Sami si ga lahko naredijo.

Predsednik senata: No, saj to sem hotel reči, da so si ga sami dali pač, ker..

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) Lahko ga pa naročijo, če hočejo...

Predsednik senata: To je bilo pri njih zaseženo na hišni preiskavi, zato govorim. Zato je ta žig gor. Ali je možno, da bi pri izpolnjevanju teh obrazcev, torej, ko se izpolni obrazec za razpolaganje s sredstvi na tem transakcijskem računu, da ne bi bil to zakoniti zastopnik, ali pooblaščenec, ena druga oseba, da bi lahko on...,da pri prišel..., formalno je ena oseba napisala, prišel pa bi nekdo drugi. Ali vi strogo preverjate identiteto?

Priča Andreja Toni: Mi preverjamo, vsekakor.

Predsednik senata: Vidim, da tudi tu spodaj, ne samo ena oseba...

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) Mi v bistvu sploh ne damo teh kartončkov naprej dokler, ne pride...

Predsednik senata: Je to pravilo banke?

Priča Andreja Toni: Dokler se ne pride identificirati ta oseba.

Predsednik senata: Ja, se mora identificirati. Torej pravilo banke je verjetno, kaj interno pravilo, da morate celo dve bančni delavki potrditi?

Priča Andreja Toni: Ja.

Predsednik senata: Tu izhaja. Torej ste vi Toni...

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) Jaz jo preverjam. Moja vodja ja pa podpisala, da je potrdila.

Predsednik senata: To je gospa Tomasini?

Priča Andreja Toni: Tomasini ja.

Predsednik senata: To je vodja?

Priča Andreja Toni: Ja.

Odvetnik Jurij Klešnik: Vezano na te naloge, ki ste jih prej pokazal. Zanima me kako veste, oziroma kako lahko trdite, da je te naloge pripravil Rudolf Trček?

Priča Andreja Toni: Jaz to ne vem, ker jaz sem samo račun odpirala. In jaz nimam s temi plačilnimi nalogi nič, ker to je elektronska banka, kar jaz o temu nič ne vem. Res ne. Nisem pristojna za to, da bi karkoli rekla. Ti nalogi se naredijo, pripravijo, in dajo v eno čakalnico. In potem, ko se nalogi sprovedejo, k je pač denar gor na računu.

Predsednik senata: Kdo da nalog, ukaz, da se lahko razpolaga na podlagi teh nalogov na transakcijskem računu?

Priča Andreja Toni: Preko elektronske banke se pripravi, in vse dokončno odda v čakalnico. Ali pa nalog se izvede tako kot se...

Predsednik senata: Pripravi lahko ena tretja oseba? Podpisati pa mora zakoniti zastopnik ali pooblaščenec?

Priča Andreja Toni: Tako. Tisti, ki je pooblaščen v elektronski banki.

Predsednik senata: In to preverjate, da je to res podpisal zakoniti zastopnik, ali pooblaščenec?

Priča Andreja Toni: To je elektronski podpis, ki ga na tej elektronski banki..., to je drugi oddelek. Jaz nisem s tem... Nimam nič. Res ne. Jaz sem samo račun odprla...

Predsednik senata: Ne more kdo drugi, da bi dal, ne vem (12:55:33 nerazumljivo)...., nalog?

Priča Andreja Toni: To lahko kdorkoli...

Odvetnik Jurij Klešnik: (vskoči v besedo) Ne postavljat sugestivnih vprašanj gospod sodnik.

Predsednik senata: Ne. To vprašam, če lahko kdo drugi poleg zakonitih zastopnikov, oziroma pooblaščenecv.

Odvetnik Jurij Klešnik: Ali lahko na kratko opišete na kakšen način poteka elektronsko poslovanje, oziroma plačevanje preko elektronskega bančništva?

Priča Andreja Toni: To imajo en čitalec pa kartico. In noter se da kartico. Se vpiše geslo, kodo, in potem se...

Odvetnik Jurij Klešnik: (vskoči v besedo) Torej ni fizičnega podpisa na temu?

Priča Andreja Toni: Ne.

Odvetnik Jurij Klešnik: In na to kartico lahko podpiše geslo?

Priča Andreja Toni: Ja kdor ima pač..., kdor ga pač pozna.

Odvetnik Jurij Klešnik: Hvala.

Predsednik senata: Tukaj imamo Trčka, ki je v svojem zagovoru povedal, da nikoli ni bil na A Banki. Nikoli ni tudi podpisal tega pooblastila kot pooblaščenec na tem transakcijskem računu, čeprav zdaj iz vaše izpovedi izhaja, da mora vsak fizično priti pred vas, da vi ugotovite identiteto. In potem še dve priči, oziroma dve bančni delavki to potrdira.

Priča Andreja Toni: Ja veste, jaz..

Predsednik senata: Bi bilo to možno?

Priča Andreja Toni: Jaz sem sigurna, da bi pač mogel biti. In jaz... Sam jaz se toliko, pet let nazaj res ne spomnim. Jaz imam toliko strank..., sem imela, veste, da res ne vem. Vem pa, da mi ne damo naprej nekoga, da bo pooblaščen, pa spremembo zakonitega zastopnika, če človek ni bil v banki. Ali ga identificiram jaz. Ali pa poslovni skrbnik.

Predsednik senata: To je vedno tako?

Priča Andreja Toni: To je vedno tako. In od tega ne odstopamo. Sigurno ne. V naši banki pa res ne, ker...

Predsednik senata: To sem hotel vprašati: Če je morda kakšna izjema?

Priča Andreja Toni: Zdaj kakšne izjeme tako, da so, ampak morajo..., pooblastilo mora biti. Pa točno tako napisano, da je za ta račun. Da se vse to kar imamo mi posebne obrazce. In tisti obrazci morajo biti overovljeni pri notarju in »basta«. In ni nobenih... Res ne. Sam.. Saj pravim, da jaz to... To je sigurno bilo tako no.

Predsednik senata: Torej enak postopek pa bi lahko bil za zakonitega zastopnika v tem primeru?

Priča Andreja Toni: Aha.

Predsednik senata: To je bila FINESTO d.o.o.. Je ta Miloš Budisavljević, listna številka 290 ne?

Priča Andreja Toni: Ja, to je bila sprememba. Sprememba v AJPEŠ-u. Sprememba zakonitega zastopnika. In potem mora izpolniti en obrazec za spremembo lastništva. In priti v banko, in se novi zakoniti zastopnik podpisat na podpisnem kartonu. In podpis overoviti. In potem.. Lahko pa pooblasti kogarkoli.

Predsednik senata: V tem primeru je to pooblastilo bilo Rudolfu Trčku?

Priča Andreja Toni: Ja. Tako.

Vprašanje priči Andreji Toni ponovno postavi zagovornik obtoženega Rudolfa Trčka, odvetnik Jurij KLEŠNIK:

Odvetnik Jurij Klešnik: Mi poveste, če s tega obrazca pooblastila izhaja, da je tudi Trček dobil tiste naprave za elektronsko plačevanje. Se to vidi iz tukaj?

Priča Andreja Toni: Ne, to je pa drugo. To je za razpolaganje s sredstvi na transakcijskem računu. Elektronska banka je drugo. So lahko drugi pooblaščenici, ki imajo...(ne dokonča stavka).

Vprašani priči Andreji Toni postavi višja državna tožilka Barbara MILIČ ROŽMAN:

Višja državna tožilka: Iz te prijave pooblaščenca izhaja, da ima pooblaščenec zaščitno kartico s serijsko številko certifikata Halcom Ca. Kaj je ta kartica?

Priča Andreja Toni: To je tista kartica, ko se noter v čitalec da. In se potem s PIN kodo dostopa do Abacoma. Do elektronske banke.

Predsednik senata: Katero listino ste vprašali?

Višja državna tožilka: To.

Predsednik senata: Prijava pooblaščenca Abacom.

Višja državna tožilka: Spodaj pod..., podatki o certifikatu...

Predsednik senata: Prijava pooblaščenca 3. decembra 2008, Rudolf Trček, to mislite?

Višja državna tožilka: Ja.

Predsednik senata: To je ta ista?

Višja državna tožilka: Ja.

Predsednik senata: Ugotovi se, da je višja državna tožilka priči predočila listino na listni številki 294 spisa. Prijava pooblaščenca za Rudolfa Trčka.

Višja državna tožilka: Ali je to, ta certifikat prejel takrat ob prijavi?

Priča Andreja Toni: Mislim, da jo je Rudolf Trček že prej imel. Elektronsko banko, ko se račun odpirali.. On...Ker ta certifikat ima on lahko za več firm. Samo veljaven mora biti. Samo ta prijava pooblaščenca, oziroma mora biti pa za vsako firmo posebej.

Višja državna tožilka: Hvala.

Predsednik senata: Torej, če razumem s to kartico, s to številko je razpolagal s sredstvi na transakcijskem računu tudi...

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) Tam, na tistem, na katerem ga je pač zakoniti zastopnik pooblastil, da ...

Predsednik senata: To je FINESTO d.o.o.?

Priča Andreja Toni: nadaljuje... razpolaga, oziroma z elektronsko banko dela.

Predsednik senata: Tukaj piše podatki o pravni osebi FINESTO d.o.o.?

Priča Andreja Toni: Ja. Tako.

Predsednik senata: Torej, da je lahko s to kartico razpolagal s sredstvi...?

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) On ima pa svoj certifikat, ki lahko dela z več firmami.

Vprašanje priči Andreji Toni ponovno postavi zagovornik obtoženega Rudolfa Trčka, odvetnik Jurij KLEŠNIK:

Odvetnik Jurij Klešnik: Kako pa lahko iz tega dokumenta prijava pooblaščenca sklepate, oziroma trdite, da on že ima certifikat? Oziroma, ali je to potrdilo...

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) To je eno tako potrdilo kjer je »poln« enih števil, in je napisano od kdaj do kdaj velja. Tako posebno digitalno potrdilo o istovetnosti podpisa. To je en tak certifikat k... To je tako, kot ga imate, za, ne vem Abanet, za osebno. Ta velja pet let, pa se podaljšuje pol. Ampak to je na osebo. To je za direktorje, in velja za nekoga, ki je pač naročil, pa ima lahko več firm. In se potem za vsako firmo posebej prijavo naredi elektronske banke.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Ali pa za davčno upravo.

Priča Andreja Toni: Pa za davčno rabijo. Pa za vse take stvari.

K besedi se priglasi obtoženi Rudolf TRČEK in pripomni:

Obtoženi Rudolf Trček: Jaz bi samo to povedal, da gospe jaz nisem videl nikoli. Da tudi iz tistega, ki je na tem pooblastilu pisalo, jaz nisem vedel tudi ne razbrati kdo je, jaz sem si predstavljal, da je to gospod po imenu Toni. Jaz gospo vidim danes prvič.

Predsednik senata: Kako komentirate glede na to, da so vsi njegovi osebni podatki, rojstni podatki, postni list? In, da se mora pred vami, torej na banki ..., torej fizično priti pred vas in se identificirati?

Priča Andreja Toni: Jaz ne vem. Saj veste, toliko let nazaj se jaz ne spomnim. Jaz vem, da načeloma bi moral priti v banko. Zdaj jaz ne vem.

Vprašanja priči Andreji Toni ponovno postavlja zagovornik obtoženega Rudolfa Trčka, odvetnik Jurij KLEŠNIK:

Odvetnik Jurij Klešnik: Prej ste omenila, da je možno, da je imel gospod Trček že prej ta certifikat. Kakšne podatke bi moral pa takrat, da bi ta certifikat dobil?

Priča Andreja Toni: Ne, saj to se naroči pri Halcomu ta certifikat.

Odvetnik Jurij Klešnik: To ja. Ampak kaj pa je osnova za pridobitev tega certifikata?

Priča Andreja Toni: Je pa... Izpolniti mora ene prijave, obrazce za naročitev halcomove kartice. Ena za vse.

Odvetnik Jurij Klešnik: Ali so na tistih prijavah, obrazcih, ali za Halcom, ali pa za to, da bo..., da je pooblaščenec z razpolaganjem s sredstvi na računu, bi rekel enaki, ali pa podobni podatki kot na tej prijavi?

Priča Andreja Toni: Ja. Enaki ja.

Odvetnik Jurij Klešnik: Hvala.

Vprašanja priči Andreji Toni ponovno postavlja višja državna tožilka Barbara MILIČ ROŽMAN:

Višja državna tožilka: Kaj veste mogoče kdo je skrbnik pri vas za račun družbe FINESTO d.o.o.?

Priča Andreja Toni: Ja. Bila je Ksenija Pečnik. Ona je bila poslovni skrbnik. Jaz sem račun samo odpirala, oziroma to spremembo delala. Drugače je ona že prej račune, ne.

Višja državna tožilka: Ksenija Pečnik...?

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) Ja. Ona je v bistvu... Jaz...Naš oddelek...V našem oddelku, ko sem jaz bila so se računi samo odpirali, pa delalo se je spremembe. Pa elektronska banka se je urejevala in poslala na Abacom. Vse karkoli je bilo v zvezi je pa Ksenija Pečnik, ki je bila poslovni skrbnik urejevala. In je potem, če je kakšna stvar bila meni potem prinesena, sem jaz naprej uredila v zvezi z elektronsko banko, ali pa s kakšno spremembo naslova, ali ne vem .. to...

Višja državna tožilka: Ampak vi ste...?

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) Tako smo včasih imeli. Zdaj smo imeli novo reorganizacijo. Od 1. aprila lanskega leta nič več ne odpiramo v našem oddelku, ampak spet skrbniki sami odpirajo račune.

Predsednik senata: Kaj je ona še zaposlena pri A Banki?

Priča Andreja Toni: Ja.

Višja državna tožilka: Ker ste prej rekla, da bi se morala ta oseba, ki pač prijavlja banki spremembo in novega pooblaščenca javiti ali pri vas, ali pri skrbniku. Ksenija Pečnik bi potem...? Kaj bi morala narediti?

Priča Andreja Toni: Ja ona je...V bistvu, če je to..., je povedala, ali da bo prišla sem, da sem jaz pol poskrbela naprej za to, a ne.

Višja državna tožilka: Ampak te osebe bi morale priti do vas potem da ste...?

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) Zdaj, če on trdi, da ni bil pri meni, ne vem, mogoče je Ksenija Pečnik. Jaz se to ne spomnim toliko let nazaj. Res ne.

Višja državna tožilka: Ja, ampak vi ste podpisala.

Priča Andreja Toni: Ja podpisala sem, saj.

Predsednik senata: To pomeni, da drži, da je bil pred vami?

Priča Andreja Toni: Ja.

Odvetnik Emil Zakonjšek: Saj je priča rekla, da se lahko zgodi, kakor sem vas jaz razumel prej, a ne, da tudi, če ta skrbnik potrdi, da je to ta prav, da tudi pol to naredi. (13:06:43)

Priča Andreja Toni: Ja, tudi to je možno, ja. Ona je pač meni prinesla dokumente. Zdaj od začetka... Mi smo bili ta oddelek še čisto v povojih takrat. In od začetka nismo tako strogo... Če je skrbnik pač zagotovil, smo pol mi podpisovali. Pol kasneje se je zgodilo, da mi nismo več podpisovali, če pač stranka ni bila pri nas.

Višja državna tožilka: Ampak v tem primeru bi morale do vas priti dve osebi? Je tako?

Priča Andreja Toni: Ta Rudolf Trček ne, je že bil v banki. Je že prej imel račun in mu Ksenija Pečnik bila skrbnik. In ona ga je poznala, ne.

Višja državna tožilka: Kaj pa ta drugi gospod Budisavljevič?

Priča Andreja Toni: Ta gospod je pa moral priti v banko, ne. Zdaj jaz ne vem, mogoče je pri Kseniji Pečnik. Ali... Ne vem. To pa jaz ne vem zdaj.

Predsednik senata: Ampak tukaj je tudi, mislim, da je to vaš podpis tudi za tega pooblaščenca, oziroma tega zastopnika Miloša Budislavljeviča. A Banka pa je podpis Toni in Tomassini, dva podpisa.

Priča Andreja Toni: Ja, saj to je ta, ja. Ta je FINESTO d.o.o. ...

Predsednik senata: Je bil torej... Iz te listine izhaja, da ste potrdila, da je tudi Budisavljevič je bil pred vami in to podpisal? Ker so tudi osebni podatki tukaj njegovi.

Priča Andreja Toni: Ja.

Predsednik senata: Torej kot razumem, vi fizično teh oseb glede na oddaljenost časa se več ne spomnite. Ampak...

Priča Andreja Toni: (vskoči v besedo) Jaz se to res ne spomnim. Toliko let nazaj...

Predsednik senata: Če pa je tako napisano za, recimo govorim leto 2008, pa to drži?

Priča Andreja Toni: Drži. Drži. Mi smo sigurno tako delali.

Predsednik senata: Se pa zdaj fizično ne spomnite?

Priča Andreja Toni: Ne, res...

Predsednik senata: S kolikimi strankami operirate na mesec, na leto?

Priča Andreja Toni: Zelo veliko strank sem imela. Jaz včasih tudi po deset stran imela na dan, tako, da res, a veste... Toliko let nazaj se pa res ne spomnim točno.

Predsednik senata: Tožilstvo, obramba, sodnika porotnika, obtoženci imate še kakšna vprašanja za pričo Andrejo Toni? Ugotovi se, da drugih vprašanj za pričo ni, zato se jo v soglasju s strankami odpusti.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnave se zaključi ob 13:09 uri.

ZVOČNI ZAPIS ZAPISALA:
Ester COTIČ VOLK

PREDSIEDNIK SENATA:
Julijan GLAVINA

